

[Hans Nielsen.]

Menneskers Forhold skal udleveres til Polit og Forfølgelse og deres Forretninger ødelægges, indtil de sluttelig slæbes i Arrest.

Noget saadant Voldsregimente tilstræbes selvfølgelig ikke. Men lige saa sikkert er det, at Samfundet ikke kan finde sig i, at de Mennesker, som man giver en Begunstigelse gennem hele Valutaordningen, misbruger denne Begunstigelse til at brandskatte deres Medmennesker igennem urimelige Prisforhøjelser. Jeg skal nu ikke fortabe mig i de Tilfælde, der har foreligget, og hvor man ikke uden Grund har kunnet tale om urimelige Prisstigninger. Disse urimelige Prisforhøjelser fremtræder jo ikke straks direkte over for Forbrugerne. Ofte er de en Følge af Kædehandel og virker da først og fremmest generende for de erhvervsdrivende, som er nødsaget til at forskaaffe sig Raa- og Hjælpstoffer gennem Overpriser hos andre, der paa Grund af Knap- heds paa enkelte Varer kan aagre med disse. Den, som skal arbejde med saadanne urime- ligt fordyrede Varer, stilles selvfølgelig højst ubilligt i Konkurrencen med andre, rent bortset fra, at slige Transaktioner selvfølgelig i sidste Linie maa føre til urimelige Priser for Forbrugerne.

Nu tror jeg ikke, at Straffebestemmel- sen i § 11 faar nogen Betydning for langt den overvejende Del af de erhvervsdrivende her i Landet, og de faar det i hvert Fald ganske sikkert ikke over for Industrien. Efter alle de Oplysninger, der foreligger, synes Industrien ikke at have misbrugt sin Stilling til urimelige Prisforhøjelser. Jeg ved nok, at man vil pege paa visse Virk- somheder, som har haft en betydelig For- tjeneste i de sidste Aar. Men dette behøver jo aldeles ikke at være noget Bevis for, at der har fundet en ganske urimelig Pris- forhøjelse Sted.

Jeg hørte for nogle Aftener siden Amts- forvalter C. O. Pedersen fortælle Venstres Ungdom i Aarhus, at Skotøjsfabrikkerne lukkede voldsomt ved Valutaordningen, medens han sørgmodigt nævnte de gode, gamle Dages Skotøjspriser. Jeg tror, at denne Paa- stand beror paa en fuldkommen Fejltagelse hos Amtsforvalter Pedersen; thi mig bekendt føres der i Øjeblikket en meget skarp, til Tider endogsaa vild Konkurrence mellem de forskellige Skotøjsfabrikker her i Landet, og Fabrikspriserne i Dag er vistnok ikke højere, end de var tidligere, naar man tager Hensyn til de stigende Priser for Huder og andre Raavarer.

Men Amtsforvalteren tænkte muligvis

paa det Fodtøj, som en vældig Fabrik, en af de største Fabrikker i Verden, som blev anlagt i det halvasiatiske Østeuropa, for nogle Aar siden fabrikerede og i Massevis dumpede ind over vort og andre Landes Grænser. Det er ganske rigtigt, at den nævnte Fabrik sendte Fodtøj ud i Verden, som var billigere, end andre Lande kunde præstere det; men denne Fabrik har vistnok ogsaa drevet sin Dumping saa langt, at den er brudt fuldstændig sammen i sit eget Ødelæggelsesværk over for fremmede Industrier.

I det hele taget tror jeg at turde sige, at naar man vil være retfærdig, har hverken Industrien eller den honnorte Del af Handelen misbrugt sin Stilling til Forhøjelse af Varepriserne. Men der findes jo et Hjørne, hvor Spekulanterne kan arbejde og har arbejdet, nemlig paa de Omraader, hvor Indskrænkning af Importen har skabt Varesknap- heds. Det er over for disse Parasitter paa Erhvervs- livet, at Bestemmelsen tænkes anvendt. Og egentlig burde saavel Industri- raadet som Grosserer-Societetet være de første, som anbefalede Vedtagelsen af § 11. Der er ikke Grund til at tro, at disse to Or- ganisationers Ledere har noget tilovers for disse Parasitter. Tværtimod maa man gaa ud fra, at de ser med Uvilje paa de Forstyr- relser og Fortrædigelser af Erhvervs- livet, som fremkommer paa den Maade, som § 11 tager Sigte paa. Følgelig burde disse Or- ganisationer følge Handelsministeren, og allerede deres Tilslutning til Forslaget vilde sikkert lægge en velgørende Dæmper paa alle Lyster til urimelig Berigelse paa Koll- eger og Konsumenters Bekostning.

For øvrigt er § 11 saa hensynsfuldt affattet, at der ikke kan rejses nogen berettiget Indvending imod den. Først naar der foreligger skriftlig og motiveret Klage, kan Ministeren foretage en Under- søgelse af, om Klagen er berettiget. Men er det ikke i Virkeligheden at betragte som en Fordel snarere end som en Straf over for en anklaget Virksomhed? Jeg vil gerne i denne Henseende nævne et Eksempel. Et af de Selskaber, der har arbejdet sig særlig stærkt frem og har tjent Penge i de sidste Aar, er den store Gummifabrik i Køge. Der har offentlig været klaget over Priserne paa de Varer, som denne Fabrik producerer. Lad os nu antage, at disse Klager naar til Handels- ministeren paa den i Loven fastsatte Maade, at Ministeren derefter beordrer Klagen undersøgt, og at det ved en saadan Undersøgelse bliver konstateret, at i 1930, da Fabrikken gik daarligt, kostede et Par